

כדורגל

בין יידיים

על המשחק היידידותי בין מכבי תל-אביב ובית"ר ירושלים שהכריע תיים בתוצאה 2:2, ועל קבלת הפנים שערך ראש עיריית תל-אביב, מר חיים לבנון, למחזיקי גביע המדינה, כותב שייע גלור:

היות ואנחנו הוצ' אנו ממשחקי גביע העשור לפני שבוע, וגם לבית"ר ירושלים קרה אותו דבר, לא היה לשתי הקבוצות מה לעשות השבת. בית"ר ירושלים ראו שהקבוצה הכי אהודה בי ירושלים היא מכבי

תל-אביב, וגם אנחנו ראינו את זאת אחרי שהזמינו אותנו לשחק אצלם השבת. למרות שהמשחק היה יידידותי היה מגרש ימק"א מלא עד אפס מקום. וזה בגלל שההתלהבות של הקהל הירושלמי עולה על ההתלהבות של כל שאר הערים. שם פשוט מתים אחרי כדורגל. תן להם לחם וכדורגל ואתה כבר קונה אותם, כפי שאמרו הרוב מאים הקדומים.

חוץ מזה שם פשוט תענוג לשחק. לא צועקים בוז ולא שום דבר, ואפילו לא הזכירו לנו במלה אחת את ההפסד מהשבת שעברה להפועל חיפה. במקום אחר היו מקבלים אותנו בקריאת: ארבע אחד! ארבע אחד! בירושלים לא ניסו להעליב אותנו. כפי שאמרת, אהודים של בית"ר ירושלים אהודים נורא גם את מכבי. בתום המשחק רצו אחרי כמו שגועים. זה מפני שהקבוצה היחידה שהיתה תמיד מנצחת אותם בירושלים היתה מכבי תל-אביב. כי בירושלים הם משחקים יותר טוב מאשר מחוץ לעירם, ועובדה שאפילו מכבי חיפה — שהיא כיום בשיא הכושר — הפסידה אצלם לפני כמה שבועות 1:2.

כולם יצאו מבסוטים. התחיל המשחק ותיכף חשבתי שנהג הולכת חיפה שניה, במהדורה יידידותית. לא הספקתי לגעת בכדור וכבר הייתי צריך להתחיל עוד פעם את המשחק מקרהאמצע, אחרי השער ה' ראשון שקבלנו. לא עברו שתי דקות וכבר הובקע השער השני. התחלנו לעשות נסיונות בחילופים בהרכב שלנו.

שורת הרצים היתה לקויה. העמידו את נוח רוניק רץ ימני ואת גולדשטיין רץ שמאלי, אבל למרות זאת המשחק בית"ר ירושלים להתקיף אותנו כל המחצית. קצת לפני הסוף הרים מישוה כדור לאמצע והסטופר הובק שלהם קפצו אל הכדור, אבל הוא עבר את שניהם. לכדור כזה חיי כיתי. כל מה שהייתי צריך לעשות הוא להראות לו את הדרך לשער והוא כבר הלך לבד.

אחרי 2:1 מכבי קיבלו קצת בטחון ועשו עוד פעם חילופים בין השחקנים. במחצית השניה כבש רפי לוי שער שחיון כזה שאפשר לקרוא עליו רק בספרים. הייתי ליד הקרן הימנית ובעטתי לשער. לפני שהיה גול, חזר הכדור אלי שלוש פעמים, כל פעם פגע במישוה אחר. לבסוף נתתי מכה סתם לשער; ישראלי המשיך את ה' כדור לרפי לוי שבמכת מספרים אחרות הכניס אותו לשער. הקהל מחא לו כף איוה רבע שעה. זאת אומרת כמה דקות. בתוצאה 2:2 נגמר המשחק והקהל יצא מבסוט, מפני שגם התוצאה היתה יפה וגם בית"ר ירושלים הוכיחה שהיא קבוצה שראויה לשחק בין קבוצות הליגה הלאומית.

בדרך הביתה שמענו שהפועל פתח תקוה הפסידה אצל מכבי נתניה והוצאה ממשחקי גביע העשור. צרת רבים חצי נחמה. וזה מראה שגביע העשור ישאר השנה אצל אחת הקבוצות החלשות. כנראה שגם הפועל פתח תקוה לא העריכה כראוי את גביע העשור. באמת נכון — את מי מעניין גביע העשור, כל יום מוציאים לך גביע חדש, גביע זה וגביע סוכות, ומחר יוציא גביע חנוכה. **לבנון נגד נדירה.** אחרי שלקחנו את גביע המדינה והרעש היה קטן מדי, לקחו אותנו ביום שני אל ראש העיר תל-אביב. קיבלנו סמלים ולחיצות ידיים וראש העיר אמר: "אני נגד נדירה, אני אוהב שהגביע ישאר בתל-אביב." מובן ש'תיכף אחרי זה התחילו להגיד לו שאם הוא רוצה גביע שיתן מגרשים, כמו אבא חושי שנתן מגרשים ולא קיבל גביע. כשראש העיר לחץ לי את היד, הוא שמע

גלור ואמר בצחוק: "הא, הפושע הזה." הוא אמר שהוא עושה את כל המאמצים והלואי שהיה לו כל כך הרבה כסף כמו רצון. מעניין, שכל שנה, בכל פגישה, מדבר רים רק על דבר אחד: מגרשים. חוץ מזה דברו עוד כמה דברים, אבל אני לא מעוניין לספר, כי בפעם הבאה יפחדו כבר ל' דבר איתי בפגישה.

שחמט

מישחקי מיכוכ

על אולימפיאדת השחמט הנעי רכת במינכן, כותב כתב "העולם הזה" הנלווה אל המשחת:

המשלחת הישראלית הגיעה למינכן שלוש שה ימים לפני תחילת האולימפיאדה, אולם במלון כבר היו משלחות רבות, וביניהן המשלחת הרוסית שהופיעה גם הפעם בלח"ית מאמנים ומלחים רבים. לשחקני ישראל יש יידיים רבים בקרב כל המשלחות, ולמי רות ישראל אינה נחשבת כאחת ממעצמות השחמט, מעריכים אותנו כאן כולם כקבור צה חזקה. ביהוד הרוסים, הזוכרים את ה' תיקו הסנסציוני שהשגנו נגדם באמסטרדם, לפני ארבע שנים.

הפעם משתתפות באולימפיאדה 36 מדינות, מספר שא בתולדות האולימפיאדות, ביניהן שלוש מדינות מרחביות: אירן, אשר השתתפה באולימפיאדת מוסקבה, טוניסיה ולבנון, שואת להן הופעת הבכורה. בטקס הפתיחה התישבה המשלחת הישראלית ב' דיוק ליד המשלחת הלבנונית. מיד התפתחה שיחה באנגלית וצרפתית, אבל לא על המצב במרחב אלא על שחמט. הלבנונים עושים רושם חביב ואדיב, החליפו עמנו סיגריות והרימו כוס משתפת. איש מהם טרם שיחק מחוץ ללבנון, ואין הם מוכנים לומר דבר על סיכוייהם.

להפתעתם ולאכזבתם של שחמטאים רבים בארץ, שהיה להם הרבה מה לומר על סיכויי המשלחת הישראלית, לא הצלחנו להגיע לשלב הגמר של משחקי הקבוצות החזקות. למרות שתחילה ניצחה משלחתנו את משלחת דרום אפריקה 3:1, ואת משלחת גרמניה המערבית בתוצאה 1 וחצי: 2 וחצי דורגה ישראל במקום השישי בביתה, אחרי שהפסידה לספרד, לארה"ב ולפיגולנד בתוצאות 3:1 ולאיסלנד בתוצאה אחת וחצי: שתיים וחצי, ניצחה את פרס בתוצאה 3:1.

תיגרה וקדושת השבת. את אי-הצלחתה של ישראל להכנס אל בין הקבור צות החזקות יש ליחס בעיקר לרמה הגבוהה של שחקני שאר המדינות, שהרבה מהם העלו את רמת משחקם בשנים האחרונות. את סנסצית האולימפיאדה, בה מתרחשת כמעט בכל ערב הפתעה כשנבחרת חלשה מנצחת נבחרת חזקה, מהיה השחקן היהודי דיקשטיין, המשחק בלוח ראשון בקבוצה ה' אוסטרית. אחרי נצחוננו על בוטבניק, אלוף העולם הרוסי, שטרם נוצח קודם לכן בארץ לימפיאדות, הצליח השחקן היהודי שהרוב מתגוררים ברמת-גן, לנצח ברוב משחקיו, וגבר גם על הדני בנט לרסן, שהיה כוכב האולימפיאדה הקודמת.

לא חסרו גם תפירות באולימפיאדה. כך, למשל, אחרי שהשחקן הקולומבי מונזו הת' גרה בחברו למשלחת מרטין, שהפסיד משחק, פרצה תגרת ידיים בין השניים. בסבוב הראשון, דרש השחקן היהודי האמריקאי רישבסקי לשחק בשעה 7 ולא בשעה 4. בגלל קדושת השבת. על רקע זה עמד לפרוץ ריב בין המשלחות, אך רישבסקי נכנע לבסוף.

יהודי מאיראן. שלוש המשלחות המרחביות האחרות משחקות כולן בבית השלישי של הקבוצות החלשות. גם בין קבוצות אלה התגלה יהודי אחד: אלוף איראן יעקב מוריאן, צעיר בן 20 המדבר עברית ואף ביקר כמה פעמים בארץ. כל הזמן הוא נמצא בחברת משלחתנו. את התוצאות האישיות הטובות ביותר באולימפיאדה השיג עד כה ההולנדי ד"ר איבה, אלוף העולם בשנים 1935-37. על הלוח הראשון הצליח הוא להשיג שש וחצי נקודות, מתוך שבעה משחקים. גם לסל, אלוף ברית-המועצות, השיג הישג מצוין של 9 נקודות מתוך 10 משחקים.

במשחקי הגמר היתה למשלחתנו קצת יותר הצלחה: היא הצליחה לגבור על פינ' לנד, איסלאני, צרפת ודנמרק, יצאה בתיקו עם נבחרת קנדה, אך הפסידה לפולין ול' קולומביה. בכך אבודה, למעשה, את הסיכוי לתפוס בביתה מקום שלישי, אחרי נבחרת תיהן החזקות של הונגריה והולנד.

דברי סריגה וכל האריגים העדינים מכבטים אך ורק בקצף רך ללא אלקלי של

טקסטיל אמר

תוצרת "נק" המפיצים היחידים חב' גורית בע"מ

האיכות המעולה והארומה של הסיגריה

דגל

רכשו את אמון המעשן

20 סיגריות 220 פר'

בחסות שגרירות צרפת בישראל.

הפתיחה החגיגית במוצ"ש 25 באוקטובר

באולם "פאר" רחוב ירמיהו, תל-אביב

אולימפייה

המוסיקול הפריסאי — תכנית ב'

★ אני גולד ★ גיזה וויליאם

זמר הג'ז הכושי

מלכת התקליטים בפריס 1958

★ מוניק אלבין

זוסלין זוסיה מס. 2

ב ראש מצעד הכוכבים

מכירת הכרטיסים החלה במשרדים: כנף, רוקוקו, תל-אביב